

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr
 Bérmentetlen levelek
 csak ismert kezekről fo-
 gadtatnak ei.
 Kéziratot nem adhatnak
 vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozás minden gar-
 mondó díja 20 kr.

Z E M P L É N .

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes szó után
 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 50 kr.
 Kiemelt, díszbetűt s kör-
 zettel ellátott hirdeté-
 nyekért törlésért szerinti,
 minden centiméter
 után 3 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknek
 kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén”
 nyomdájába küldendők.

A „Zemplén” gyásza.

Társadalmi életünknek egy kimagasló alakja, a nemes keblü barát, a rendíthetetlen hazafi, a nyájas ajku dalnok:

Borúth Elemér meghalt!

Egy fényes elmére borult az elmúlás fátyola; egy kincsekkel gazdag tárna omlott össze.

Kik hozzá közel, nagyon közel állunk, kik ösmertük keblének gazdagságát, éreztük vonzalmának melegét, kik számtalanszor meritettünk üdülést a tisztán buzgó forrásból, kedélyének kiapadhatatlan humorából: mi tudjuk mit vesztett egy ilyen ember letűntével az emberiség!

Összefacsarodik szívünk a fájdalomtól, szemünkbe szökken a keserű könny, midőn tévővázva egymásra tekintünk s görcsös ajakkal ejtjük ki a végzetes szót: „meghalt.”

Óh milyen égető a férfi könnye! . . .

Az ő munkás lelke már visszarepcent oda a honnan kiindult: az alkotó erő lényegéhez. Felhantolt sirja fölött meg fog állapodni az átvonuló holdsugár, hogy dúsabb fényárba vonja a könyázott rögöket, melyek az édes ábrándok egykori tűzhelyét, a költő szívét takarják. A fülemile a közel bokorba fogja rakni fészket, hogy a dalnok hódító szelleme édes dalokra ihlesse kicsinyeit.

Nem egyedül mély bánattal sujtott családjaé volt ő; nemcsak elborult arcú barátai tarthattak igényt az ő szívének melegebb dobbanásához: ott égett az ő keb-

lében a legigazabb hazafiság lángja; átölelte emberszerető lelke az egész világot; értette az öröm és fájdalom nyelvét; értette a nagy természetnek magasztos némaságát. Nemesen gondolkozó, nemesen érző ember volt a szó legigazabb értelmében.

Sokat vesztettünk mindannyian. Sok szunyadó eszme veszett el benne, melyeknek életre ébredését eszközölte volna. Hivatva volt arra, hogy közmivelődésünk vezérharcosai között ragyogjon! Nagyobb tért világíthatott volna be az az elméláng, mely ama roskadozó hajlékban égett. Am ő nem vitte hegytetőre a hatalmas égi szikrát, hogy lángoszlopot gyújtson — megelégedett a szerény pástortúzzal, a pástortűz igézetes költészetével. Innen kaphatta el a futó szél egy-egy szép dalát, hogy a jó magyar nép ajkához ragaszsa azt, hogy nemzedékről nemzedékre szálljon a költőnek halhatatlan emléke.

Önálló kötetben megjelent költeményei jó ízű humorokkal, zamatos magyarságukkal, mely érelemre valló közvetlenségükkel értékes termékei szépirodalmunknak.

A „Petőfi társaság” tagjaul történt választása alkalmából székfoglalóul felolvasott három kis lírai verse három remek gyöngy a maga nemében.

Többször feltámadt lelkében szükségérzete annak, hogy az irodalmi középonttra, a fővárosba, tegye át lakását s ottan értékesítse fényes tehetségét. Ugyde annyira szívéhez nőtt az a vármegye, hol bölcsője rengett; annyira szerette azt a kört, melyben élt: hogy ezeknek az érzel-

meknek betolyása alatt mindannyiszor lemondott a fényesebb sikerekről, melyek reá ottan, a irodalmi tűzhelynél, várakoztak. Alakitott azután itthon önálló munkakört. Szülő vármegyéjének érdekei is szíven feküdvén, megteremtette a „Zemplén” című társadalmi heti lapot, szociális törekvéseinek és munkásságának hirdetőjét.

Több éven át kevés anyagi és szellemi támogatásban részesült. Sokat kellett fáradságra, küzdenie, míg lapja — mostan szerkesztőjének gyászjelentése — annyira gyökeret vert, hogy fentarthatása biztosítva lett.

Munkás életet élt. Nyomot hagyott maga után. A legtöbb felett összecsapnak a hullámok és nyomtalanul tűnik el.

Ha a társadalom nem ösmere is pótolhatatlan veszteséget, az elárvult családnak s ama hű barátoknak lelkében, kik körül állták halalos ágyát s koporsóját, holtig betöltetlen marad a hely, az ő helye.

Fájdalmas sebhely marad az, melyet elenyészteni kontár az idő, rövid az élet.

Áldott az ő emlékezete! □

A fájdalom sulya alatt roskadozó család gyászos jelentése így hangzik:

Özv. Steiger Alajosné szül. Éva Ottilia, egy maga mint gyermekei: Andor, Gyula és Jolánka, nemkülönbén Éva András és neje Balázs Terézia s gyermekei, valamint Steiger Irma és számos rokonai nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik hön szeretett férjének, apjuknak, vejöknek és nagybátyjának Steiger Alajosnak, (Borúth Elemér) a Petőfi-társaság s Zemplén-megye bizottsági tagjának és a „Zemplén” szerkesztőjének, f. évi augusztus 26-ik napján, reggeli 9 órakor, élte 53-ik, boldog házasságának 15-ik évében tüdősorvadásban történt gyászos elhunytát. Hült tetemei f. évi augusztus 27-én d. u. 5 óra-

könye ne csillogott volna a hatásos beszédre, melynek végeztével ismét a dalárda gyászára hangzott fel.

A koszorúkkal elhalmozott koporsót ezután fölemelték az elhunyt legközelebbi barátai, fáklyák gyultak ki a költő porhüvelyé körül s az édesbus zenének síró hangjainál megindult az impozáns gyászkisérlet, hogy átadja Borúth Elemért az enyészet birodalmának.

A temető néma hantjai között ismét Fejes István lelkész mondott néhány bucsuszt, majd Dongó Gy. Géza emelte fel szavát, s a nemes eszmék szolgálatában álló jó barátok, az elhunyt szellemtestvérei nevében mondott „Istenhozzádot” ahhoz a nemes lélekhez, ki barátaink példányképe; társaságunknak gócpontja, lüktető szíve, — örömmük. büszkeségük, gyönyörűségük volt mindenkor.

Azután még egyszer fölzengett a dalárda gyászára s a sirba omló rögök tompa dübörgése tudatta, hogy az elhunyt költő hamvai fölötte nemsokára kigyújtja az enyészet angyala az örökké égő szövétneket.

Visszavonult a gyászkisérlet, s újra csönd ütötte fel tanyáját a néhány percze megzavart csöndes emberek hazájában, mely felé azok közt, kik az elköltözött Borúth Elemért gyászolják, elvesztét fájlalják — oh be sokszor, számtalanszor tekint egy, könyben uszó szempár, oh be sokszor, számtalanszor sohajt egy, fájdalomiban megtört vérző szív . . . Az a szempár, az a szív, a bánatos özvegyé, a ki a veszteség sulya alatt oda borul 3 árva gyermekére s átszellemülten a maró kinok között is lelkesülten sutogja nekik tekintetével a távolban révedezve: —

„Ilyen volt a ti apátok”.

Legyen neki könnyű a föld.

Hagyjátok aludni! —

F.

T Á R C S A .

Apadjon ki e helyről is a humor forrása mostan, s lengje át a „Tárczát” gyásznak mélabús szelleme. A holdvilágos fény illik a mi szívünkhöz, melyre ráborult a gyásznak éjszakája.

Komoly órában. *)

HA lerázza lelkem e porhüvelyt,
 S égi honába visszatér,
 E végső napon én jó hitvesem,
 Kidőlt feled ezekre kér:

Koporsóm fa és egyszerű legyen,
 Hadd porladozzék velem ott . . .
 Minek is volna drágább énnekem,
 Mit gondol azzal egy halott?!

Minek is volna drágább énnekem,
 Ki mig éltem, szegény valék!
 Az alkonyban — ha boros volt delem —
 Miért legyen derült az ég?!

Ne féld a tömegnek ítéletét,
 Mely itt is csak látni szeret;
 Mely megdörzsöli egy kissé szemét,
 De hogyha kell, mindjárt nevet.

Ne hidd: hogy vesztés fölötti bánat
 Kifejezése az a köny . . .
 Színész az ember, részvétet látat,
 Mig benseje rideg közöny . . .

*) A temetése képét lelki szemei elé varázsló költőnek ezt a hangulatteljes versét régebben kiadott költeményei közül szemeltük ki.

Sírom legyen sirja jó anyámnak
 — Ez a legforróbb óhajom —
 Ő s testvérem csak én reám várnak,
 Ki még hozzájuk tartozom . . .

Te pedig te, sötét életemnek
 Hűséges társa, jótevőm!
 Ne add magad át a keserveknek,
 Ne busulj édes drága nőm!

Aki elveszi az én életemet,
 A tiedet megtartja az . . .
 S tudd: hogy az árvák és özvegyeknek
 Az égből jön le a vigasz!

Borúth Elemér.

A temetés.

Pénteken délután 5 órakor sereglett össze a nagyszámú résztvevő közönség, hogy drága halottunknak megadja a végtisztességet.

Az ünnepes gyászszeretést dalárdánk nyitotta meg egy megható gyászdal eléneklésével. Ezután Fejes István ref. lelkész emelkedett föl a gyászravatal közelében s azon a mély melegség hangon, a melyen ő oly annyira a szívhez tud beszélni, könyveket fakasztó bucsubeszédet tartott a koporsó sötét üregében porladásnak indult nemes szív fölött, mely mig élt, oly igazán nemes volt. Az elhunyt szép tulajdonságait, fenkölt lelkének magasztos törekvését, fogékonyságát a nemes eszmék iránt, keble hevülését, szíve dobogását, mindenért, aminek társadalmi, emberbaráti szempontból előnye, értéke, becse van: mindezt igazi közvetlenséggel ecsetelte a derék pap, ki-ben az ébren levő költő beszélt az álmodozó költőhöz.

Kevés szem volt, melyben a részvét fájó

kor fognak a ref. egyház szertartása szerint a s.-a-ujhelyi sarkertbe örök nyugalomra tétetni. Áldás lengjen a legjobb férj, apa, vő és sógor hamvai felett!

Szívüknek súlyát tegye elviselhetőbbé az a tudat, hogy fájdalomban rajtuk kívül még igen sokan osztoznak. A csapás nyomában fakadt keservnek forrását szárítsa föl az áldás szelid melege. A mély bánat felhőjét osszassa el a Gondviselésnek jószágos napja.

A holtig hú barátok nevében *Dongó Géza* mondott sirbeszédet, mely a következőleg szól:

*Szeretett kedves Testvérünk!
Felejthetetlen jó Barátunk!*

Lelked lerázta immár porhüvelyét s égi honába visszatért. . . . Az egyház hí szolgája amiért imádkozott: lelked eljutott a boldogok honába s elnyerte osztályrészét, amiért esengett: az örök békkéséget. . . .

„Állj meg öreg idő sebes röptü szárnya” s adj jogot nekünk a percnyi időzéshez, hogy göröcsös ajakkal elrebegegessük első halottunkhoz az utolsó „isten hozzád”-ot.

Kedves Elemérünk!

Ugye-bár, ha örökké néma ajkaid még egyszer megszólalhatnának, igenlőleg felelnél, hogy nincsen ősi jog e kopott féltéken a szeretet jogánál. Engedd meg, hogy ennek a szeretetnek jogán csatlakozzunk gyászoló családod fájdalomához mi, a második család, melynek nemes szived és fonkelt szellemed szerint éltető középpontja valál. Vértől szívvel, a melynek sebhelyét majd csak a sir balzsama hegyesíti be, álljuk körül gyászos koporsódat. A koporsót, mely a halandóság és halhatatlanság tanulságos szimbóluma.

Porrészeidet elrabolta tőlünk az enyészet keze. De szellemedet, mely a koporsóból kitor és velünk marad; — eszméidet, miken nem fog az enyészet szele; ideáljaidat, miknek megvalósításán oly nemes kitéréssel fáradtál — mondom mind ezeket föl nem becsülhető örökségképpen hagyta mi reánk.

De nemcsak ez Tetőled a mi szellemi örökségünk.

Keánk hagyományozta azt a hitet és meggyőződést is, hogy van feltámadás.

Az eszme feltámadása, mely — fülünkbe cseng odá szava — „soha, soha el nem korhad és nemzedékről-nemzedékre száll.” Olyanok azok az eszmék, mint szellemed képei a főséges csillagok, melyek évezredek pályafutásukban, olykor más bolygók által elfedve, csak emberöltők múltán válnak ismét láthatókká s gyakorolják újra titokzatos vonzó erejüket. Azt a bűvös vonzóerőt, melyet az új nemzedék megért, mert elődei is azért hevültek, habár apái előtt az eszmék ismeretlenek voltak, hatásuk érthetetlen maradt.

Látod kedves testvérünk: a szabadság, egyenlőség és testvériség nagy, legnagyobb eszméinek zászlaját porban hurcolta meg a mult század környékén keze. Az a három szó nem politikai tan, hanem bölcséleti dogma kifejezője. E bölcséleti dogma eszméinek, miknek Te is buzgó apostola valál, legnemesebb bajnokait halálba kergette a negáció szelleme. De örök igazság az, hogy a haladásra született emberiséget a bölcsőtől a sirig járószalagon vezetni nem lehet. . . .

Azok a szellemi javak, melyek után szinte reménytelenül áhított a mult, a jelenben már közös birtokunkká válnak mint a levegő, melyet mindnyájan beszívunk s amely nélkül az az ember meg nem élhet.

Látod, hogy örökségben reánk hagyott eszméidnek lángja oltárunkon ég. . . . Jószágos szellemed, mint prometheusi hév áthatja majd a mi sziveinket. Testvéreidnek önzetlen vágya, nemes törekvése egyre szélesebb hullámgyűrűkben fog majd szétáradni. Mert a mi századunknak jelleme, mint ihletett profétaként mondád: „nem Szaturnuszéhoz hasonló, aki saját szülöttjeit, az emberi haladásnak modern eszméit, emészti föl,” hanem a Fönixéhez, mely saját porából serkenve új életre kél.

Ezt a hitet, ezt a szent meggyőződést, mondom, Tőled örököljük át, s e drága kincset nem rabolhatja el tőlünk az enyészet keze!

És mostan Isten veled kedves Elemérünk!

Felhantolt sírod fölött a csermelynek zajtalan folyását, melylyel működésed a tengert nevelte, ki fogja majd jelölni a Te életiród.

Mi, jóbarátaid, szerető és kedves testvéreid, a földi érzelmeinek legigazabb nyilvánulásával, a sebbzett szívnek szakgató fájdalomával állunk meg sírhalmod felett. Utolsó istenhözad hangzik el ajkainkról. Földi értelemben nem látunk többé. Nem látjuk jószágos arcodat, melyről az őszinte, meleg barátságnyájás sugarai oly hódítóan özönlöttek felénk; melyről a vidám kedély gyújtó sziporkái oly villanósan pattantak sziveinkbe.

Te megfutottad, nemesen futottad meg a

pályát, melyet számodra fukar kézzel mért ki sorsod.

Rövid, de szingazdag volt pályád, mint a földről égbe emelkedő s újra a földre boruló szivárványé. Tünetényszerű volt lelked gazdagsága, ama lobogó szellem, melynek lángja kebledhez csatolta delejes melegével mindazokat, akik ösmertek. Akik ösmertek szerettek is.

Nemes barátunk! Isten veled! Mi nem fogunk feledni soha. Sokáig fog lelkünkben ekhözni a borzasztó zene — a dübörgő hantok — mely sötét sírod padmalából szívünkig nyilallik.

Emlékezetünk szárnyain vissza fogsz Te járni körünkbe. Gyakran fogod majd a lágy esti szellő képében letörölni égető könyeinket s a munka verítékét.

Isten veled kedves Testvérünk!

Most, midőn szellemed összeforrt az alkotó erővel, láthatod keblünk tisztaságát. Láthatod hamisíthatatlan valóságban azt a barátságot, mely szívünket, a földi pornak e fájdalommal telt kis darabját, melegíti. Üdvözítsen a tudat, hogy ezt tőlünk megérdemelted.

Mennyi köny, mennyi sohaj keletkezett letüntődön?

Bánatos családod, mi leghivebb barátaid s velünk együtt tisztelőidnek egész serege állja sírhalmodat körül.

Megadással türjük a csapást. Tünnünk kell.

A fenkölt lélek nem szokott összetörni, ha kötelességek várnak rá. . . .

Sötét felhő borult arcunkra; reád a tél borult.

Ha eljön a tavasz, oda ültetjük sírhantodhoz kedvelt fadát, a lombos akácot, s könyeinkkel küldjük le meghidegült poraidhoz baráti és testvéri szívünknek melegét.

Gyászoló családod pedig s különösen szerető nőd nyerjen vigasztalást végrendelkező költeményednek eme versszakából:

„Aki elveszi az én életmet

A tiedet megtartja az . . .

S tud: hogy az árva és özvegyeknek

Az égből jön le a vigasz.”

Isten veled kedves Elemér Testvérünk!

Isten veled!!

A főmunkatárs búcsúja.

Ne aludjál, csak egy perczre még — ne!

Az tog hozzád szólni, bucsut venni tőled, a ki melletted legkisebb volt. S mégis nagy, mert magadhoz emelted. Lelkedből elszakadt egy foszlány s oda szövődött; oda forrott az én lelkemhez, hogy bennem is legyen belőled egy parányi rész: ami közelíteni merjen leked magas röptéhez; ámulattal, csudálattal, szeretettel csüggyön nemes szived magasztos törekvésén; szeretni tanuljon tőled, szeretni tanuljon veled, ki mindenek fölött tudtal szeretni, mert — költő voltál.

Nem is tudom én: mi esik nekem jobban? Az-é, hogy szeretni, hogy tisztelni tudtalak, vagy hogy ez a két tulajdon ugy egyesült bennem, mint édes testvér szeretete édes testvérevel.

Hosszu időn keresztül érelődött az meg nálam, amit én szóval kifejezni ma sem tudok. Rokonszenvnek lehetne talán nevezni; több volt ez annál: ragaszkodás.

Mikor legelőször láttam Borúth Elemért, a költőt, a „Zemplén” szerkesztőjét, oda tapadt reá a szemem, szememnek a nézése s attól a percztől oly sokat, oly igen sokat elábrándoztam gondolatban az ő nagyon szép lelke merész csapongásán, merész röpülésén.

Odaálltam, oldala mellé. Tizenhárom év gyönyörre, szenvedése fűzött össze véle. Tanultam tőle, tanultam mellette. Mohón ettem a betűt a mit írt, hogy én is tudjak írni, tudjak érezni. Lelkébe vágytam tekinteni, hogy ragadjon rám betőle valami.

Messze röpült előttem. Követtem. Megakartam közelíteni, hogy annál jobban érezzem: mennyire távol vagyok utána.

Nem kicsinyelt azért. Becsülte bennem a tisztességes törekvést. Maga mondá, hogy szeret s néz — valamire. Ez nekem elég volt, hogy még jobban igyekezsem utána.

De tán többre is nézett, mint érdemeltem. Megtett főmunkatársaul — lapjának.

Nagy rang volt ez nekem. Büszkesége a fiatal embernek. Nem is adtam volna sokért. Ő mondta, hogy így legyen. Ebből is látszik, hogy vonzódtam hozzád.

Szive ma már nem dobog. Sokszor, sokat sokért dobogott hévvel, nemesen; megtört aztán, összetört, aláhullott mint gyümölcs, pedig még erre nem volt megérve. A sors egy gunynyal többet vágott bele abba az ócska könyvbe, amit ugy hívnak, hogy — enyészet.

Akik vele küzdöttünk, akik vele éreztünk, akik vele gondolkodtunk, munkálkodtunk: azokért azoknak nevében írom én e néhány szomorú sort a gazdáját elvesztett szomorú lap hasábjain. A „Zemplén” főmunkatársának ki kellett jutni (igy akarták az istenek) abból a keserű kötelességből, hogy elbúcsúzzék az ajka-némult, örök álomra szenderült szerkesztőtől.

Ajka elnémult; de lelke köztünk lesz, azok közt, akik ő vele, ő mellette küzdöttünk, hogy az emberi társadalomnak csak egy parányit is használjunk.

Azt mondom bucsuszóul, amit te mondottál egyik szép versedben kedves halottunk:

„Hegyalja bérczin sűrű köd terül.
Mint fájó könyű pereg a levél,
S a többiek közt szépen elvegyül.
Igy dől az ember mély sírjába le,
Hol egyenlő lesz a rabszolga s ur;
Miként a főt vagy alant élt levél,
Mely végtére is mind egy üv é hull.”

De még azt is hozzá teszem, halld meg az édes esengő szót, aminek meghallásához igazi jogod van a tulvilágon is:

„Most már aludjál csöndesen!”

S.-a.-Ujhely, 1886. aug. 29.

A hús fogyasztó szövetség ma egy hete tartotta meg alakuló közgyűlését. A szövetségi tagok nagy számmal s élénk érdeklődéssel vettek részt a tanácskozáson.

Ha e szövetséget létjogosultsággal és társadalmi fontos hivatással nem bírna, egyszerűen beérnők azzal, hogy valahányszor figyelemre méltó életjelt ad magáról, kötelességünkhöz hiven egy-egy mozdulatának híret feljegyeznők a napi eseményekről szóló helyi krónikába, s azután napi rendre térnék felette.

Mit jelent S.-a.-Ujhely társadalmának ez a legújabb megpróbálkozása? Azt, amit a többi városok társadalmáé.

A húsmérők a szabadipar nevében az iparüzeti kapzsisággá változtatták; a tőke hatalmával hadat üzentek a fogyasztó közönség keserves filléreinek; az első rendű életfeltételnek egyik leglényegesebb cikkét, a húst, mesés drága áron adták mikor ők mesés olcsó áron vették; a mézáró ipart a szabad ipar nyílt kigúnyolásával monopolizálták; a szabad iparból czéhszellemű kapzsi foglalkozást formáltak; a túrelmes fogyasztó közönség erszényét mesterséges piaci fogásokkal kiszivattyúzták s markukba nevetve talán kéjes örömmel osztottak meg a fogyasztó közönség keserves napi keresményéből kiereszkolt dús dividendákon.

Mi lett ennek a természetes következménye mindenütt? A verseny. Az a fogyasztó közönség utóvégre sem lehet annyira „bárgyú,” hogy magával a végletekig paczkázni engedjen. Túrelme nagy, de nem végtelen. Napról-napra él ugyan, de tovább lát a mánál, számol a jövővel s nem lehet vak és engedelmes szolgája, alárendeltje egyesek önkényének, áldozata a feléje tángó mammónnak. Kaszt-rendszert nem ösmert el uralkodó hatalomnak maga fölött; hanem is ösmert el, mert a felvilágosodás századában a fogyasztó közönség többé nem páriaserű osztályzat.

Az értéknek és áraknak józan és igazságos arányán sarkallik a jelen társadalomnak minden néven nevezhető anyagi mozzanata. Midőn a monopolizáló önkény a verseny korlátait maga körül nem érezvén szabadon felcsigázza az árakat: a nép általános jólléte sorvadásnak, a közbizalom süllyedésnek indul, a társadalmi béktelenség gyökeret ver a kedélyekben s kiáltó ellentétek képződnek a jóhiszemű társadalomban a vagyon aránytalan, igazságtalan s mesterségesen irányított megosztása miatt. Az első rendű anyagi életkellékek monopolizálása veszedelmes kísérlet volt mindig a társadalom békéje ellen. Mert választó falakat vont a kinlát és kereslet embeirei közé, amely választó falakon túl a gyönyör s fényűzés özönlött, innen a nyomor, az inség terjedt. Amott az egyesek luksúriája pompázott, emitt a tömegek elszegényedése, a nyomor koralakja ijesztett.

Az újabb kori nemzetgazdaszat az egyed-árságnak minden irányban jelenkező káros és társadalmi nyugalomnak dekomponáló hatásait kifejtvén: tisztázta azt az elvet, hogy a társadalmi fejlődés biztosításának alapföltétele, a társadalmi erők egyenlőségének koefficiense a szabadság, s az államok szabadelvű jelen törvényhozása széjjel törte az ipari fejlődésnek az emberiség súlyos terhű századaiból átörökölt rabbin-csét, a monopoliumot, kulcsot kovácsolt abból s kinek-kinek kezébe adta, hogy kinyithassa azzal a szabadipar műhelyét, a becsületes munkának csarnokát.

De a csarnokot kufár szellem, kapzsiság, mohó és az eszközökben nem válogató meggazdagodási vágy, hogy undok barlanggá át ne változtathassa: egyidejűleg örökös szellemként az előre látó törvényhozás felköltötte s oda állította a versenyt. A verseny szelleme azután mindannyiszor, valahányszor annak szükségére mutatkozott, eszméltre ébresztette, maga mellé csoportosította a zaklatott társadalmat s ha kellett „szövetkezett” szervezte azt.

Igy alakultak hazánkban is — például éppen a húsmérők ellen, kik farsangi mulatságra szolgáló alkalomnak kezdték tekinteni a szabad

kor fognak a ref. egyház szertartása szert a s.-a-
ujhelyi sirkertbe örök nyugalomra tétetni. Áldás
lengjen a legjobb férj, apa, vő és sógor hamvai
felett!

Szívüknek súlyát tegye elviselhetőbbé
az a tudat, hogy fájdalomkban rajtuk kívül
még igen sokan osztoznak. A csapás nyo-
mában fakadt keservnek forrását szárítsa
föl az áldás szelid melege. A mély bánat
felhőjét oszlassa el a Gondviselésnek jósa-
gos napja.

A holtig hű barátok nevében *Dongó
Géza* mondott sirbeszédet, mely a követ-
kezőleg szól:

*Szeretett kedves Testvérünk!
Felejtethetlen jó Barátunk!*

Lelked lerázta immár porhüvelyét s égi ho-
nába visszatért. . . . Az egyház hí szolgája ami-
ért imádkozott: lelked eljutott a boldogok honába
s elnyerte osztályrészét, amiért esengett: az örök
békességet. . . .

„Állj meg öreg idő sebes röptü szárnya” s
adj jogot nekünk a percnyi időzéshez, hogy gör-
csös ajakkal elrebegehessük első halottunkhoz az
utolsó „isten hozzád”-ot.

Kedves Elemérünk!

Ugye-bár, ha örökké néma ajkaid még egy-
szer megszólalhatnának, igenlőleg felelnél, hogy
nincsen ősbib jog e kopott féltéken a szeretet jog-
gánál. Engedd meg, hogy ennek a szeretetnek jo-
gán csatlakozzunk gyászoló családod fájdalomhoz
mi, a második család, melynek nemes szíved és
főnkelt szellemed szerint éltető középpontja valál.
Vérző szívvel, a melynek sebhelyét majd csak a
sir balsama hegeszti be, álljuk körül gyászos
koporsódat. A koporsót, mely a halandóság és
halhatatlanságnak tanulságos szimboluma.

Porrészeit elrabolta tőlünk az enyészet
keze. De szellemedet, mely a koporsóból kitör és
velünk marad; — eszméidet, miket nem fog az
enyészet szele; ideáljaidat, miknek megvalósításán
oly nemes kitűréssel fáradtál — mondom mind-
ezeket föl nem becsülhető örökségképpen hagyta
mi reánk.

De nemcsak ez Tetőd a mi szellemi
örökségünk.

Reánk hagyományozta azt a hitet és meg-
győződést is, hogy van feltámadás.

Az eszme feltámadása, mely — fülünkbe
cseng odád szava — „soha, soha el nem korhad
és nemzedékről-nemzedékre száll.” Olyanok azok az
eszmék, mint szellemed képei a fönséges csillagok,
melyek évezredek pályafutásukban, olykor más
bolygók által elfödve, csak emberöltők múltán
válnak ismét láthatókká s gyakorolják újra titok-
zatos vonzó erejüket. Azt a bűvös vonzóerőt, me-
lyet az új nemzedék megért, mert *előjéi* is azért
hevültek, habár *apái* előtt az eszmék ismeretlenek
voltak, hatásuk érthetetlen maradt.

Látod kedves testvérünk: a *szabadság, egyen-
lőség és testvériség* nagy, legnagyobb eszméinek
zászlaját porban hurczolta meg a mult század kö-
nyörtelen keze. Az a három szó nem politikai
tan, hanem bölcséleti dogma kifejezője. E bölcsé-
leti dogma eszméinek, miknek Te is buzgó apostola
valál, legnemesebb bajnokait halálba kergette a
negáció szelleme. De örök igazság az, hogy a ha-
ladásra született emberiséget a bölcsőtől a sirig
járószalagon vezetni nem lehet. . . .

Azok a szellemi javak, melyek után szinte
reménytelenül áhított az mult, a jelenben már
közös birtokunkká válnak mint a levegő, me-
lyet mindnyájan beszívunk s amely nélkül az
az ember meg nem élhet.

Látod, hogy örökségben reánk hagyott esz-
méidnek lángja oltárunkon ég. . . . Jóságos szel-
lemed, mint prometheusi hév áthatja majd a mi
szíveinket. Testvéreidnek önzetlen vágya, nemes
törekvése egyre szélesebb hullámgűrűkben fog
majd szétáradni. Mert a mi századunknak jelleme,
mint ihletett prófétaéént mondad: „nem Szatur-
nuséhoz hasonlít, aki saját szülöttjeit, az emberi
haladásnak modern eszméit, emészti föl,” hanem a
Főnixéhez, mely saját porából serkenve új
életre kel.

Ezt a hitet, ezt a szent meggyőződést,
mondom, Tőled örököljük át, s e drága kincsét
nem rabolhatja el tőlünk az enyészet keze!

És mostan Isten veled kedves Elemérünk!

Felhantolt sírod fölött a csermelynek zajta-
lan folyását, melylyel működésed a tengert nevelte,
ki fogja majd jelölni a Te életiród.

Mi, jóbarátaid, szerető és kedves testvéreid,
a földi érzelmeknek legigazabb nyilvánulásával, a
sebbzett szívnek szakgató fájdalmával állunk meg
sírhalmod felett. Utolsó istenhózzád hangzik
el ajkainkról. Földi értelemben nem látunk többé.
Nem látjuk jóságos arcodat, melyről az őszinte,
meleg barátságunk nyájas sugarai oly hódítóan
özönlöttek felénk; melyről a vidám kedély gyujtó
szípkörkéi oly villanósan pattantak szíveinkbe.

Te megfutottad, nemesen futottad meg a

pályát, melyet számodra fukar kézzel mért ki
sorsod.

Rövid, de szingazdag volt pályád, mint a
földről égbe emelkedő s újra a földre boruló
szivárványé. Tümeményszerű volt lelked gazdag-
sága, ama lobogó szellem, melynek lángja keb-
ledhez csatolta delejes melegével mindazokat,
akik ősmertek. Akik ősmertek szerettek is.

Nemes barátunk! Isten veled! Mi nem fo-
gunk feledni soha. Sokáig fog lelkünkben ekhözni
a borzasztó zene — a dübörgő hantok — mely
sötét sírod padmalából szívünkig nyilallik.

Emlékeztünk szárnyain vissza fogsz Te
jární körünkbe. Gyakran fogod majd a lágy
esti szellő képében letörölni égető könyeinket s a
munka veritékét.

Isten veled kedves Testvérünk!

Most, midőn szellemed összefort az alkotó
erővel, láthatod keblünk tisztaságát. Láthatod
hamisíthatatlan valóságban azt a barátságot,
mely szívünket, a földi pornak e fájdalommal telt
kis darabját, melegíti. Üdvözítsen a tudat, hogy
ezt tőlünk megérdemelted.

Mennyi köny, mennyi sohaj keletkezett
letüntödön?

Bánatos családod, mi leghivebb barátaid s
velünk együtt tisztelőidnek egész serege állja
sírhalmodat körül.

Megadással túrjuk a csapást. Tűrnünk kell.
A fenkölt lélek nem szokott összetörni, ha
kötelességek várnak rá. . . .

Sötét felhő borult arcunkra; reád a tél
borult.

Ha eljön a tavasz, oda ültetjük sírhantodhoz
kedvelt fadát, a lombos akácot, s könyeinkkel
küldjük le meghidegült poraidhoz baráti és test-
véri szívünknek melegét.

Gyászoló családod pedig s különösen szer-
ető nőd nyersen vigasztalást végrendelkező
költeményednek eme versszakából:

Aki elveszi az én életet
A tiedet megtartja az . . .
S tudd: hogy az árva és özvegyeknek
Az égből jön le a vigasz.

Isten veled kedves Elemér Testvérünk!
Isten veled!!

A főmunkatárs búcsúja.

Ne aludjál, csak egy percre még — ne!

Az fog hozzád szólni, bucsut venni tőled,
a ki melletted legkisebb volt. S mégis nagy, mert
magadhoz emelted. Lelkedből elszakadt egy fosz-
lány s oda szövődött, oda forrott az én lelkem-
hez, hogy bennem is legyen belőled egy parányi
rész: ami közelíteni merjen lelked magas röpté-
hez; ámulattal, csudálattal, szeretettel csüggyön
nemes szíved magasztos törekvésén; szeretni tan-
uljon tőled, szeretni tanuljon veled, ki mindenek
fölött tudtál szeretni, mert — költő voltál.

Nem is tudom én: mi esik nekem jobban?
Az-é, hogy szeretni, hogy tisztelni tudtalak, vagy
hogy ez a két tulajdon úgy egyesült bennem,
mint édes testvér szeretete édes testvérevel.

Hosszu időn keresztül érlelődött az meg-
nám, amit én szóval kifejezni ma sem tudok.
Rokonszenynek lehetne talán nevezni; több volt
ez annál: ragaszkodás.

Mikor legelőször láttam Borúth Elemért,
a költőt, a „Zemlén” szerkesztőjét, oda tapadt
reá a szemem, szememnek a nézése s attól a
percztől oly sokat, oly igen sokat elábrándoztam
gondolatban az ő nagyon szép lelke merész csa-
pangásán, merész röpülésén.

Odaálltam, oldala mellé. Tizenhárom év
gyönyörre, szenvedése füzött össze véle. Tanul-
tam tőle, tanultam mellette. Mohón ettem a be-
tűt a mit irt, hogy én is tudjak írni, tudjak érezni.
Lelkébe vágytam tekinteni, hogy ragadjon rám
betőle valami.

Messze röpült előttem. Követtem. Megakar-
tam közelíteni, hogy annál jobban érezzem:
mennyire távol vagyok utána.

Nem kicsinyelt azért. Becsülte bennem a
tisztességes törekvést. Maga monda, hogy szeret
s néz — *valamire*. Ez nekem elég volt, hogy
még jobban igyekeztem utána.

De tán többre is nézett, mint érdemeltem.
Megtett főmunkatársul — lapjának.

Nagy rang volt ez nekem. Büszkesége a
fiatal embernek. Nem is adtam volna sokért.
Ő monda, hogy így legyen. Ebből is látszik,
hogy vonzódtok hozzám.

Szive ma már nem dobog. Sokszor, sokat
sokért dobogott hévvel, nemesen; megtört aztán,
összetört, aláhullott mint gyümölcs, pedig még
erre nem volt megérve. A sors egy gunnyal
többet vágott bele abba az ócska könyvbe, amit
ugy hívunk, hogy — enyészet.

Akik vele küzdöttünk, akik vele éreztünk,
akik vele gondolkodtunk, munkálkodtunk: azokért
azoknak nevében írom én e néhány szomorú
sort a gazdáját elvesztett szomorú lap hasábjain.
A „Zemlén” főmunkatársának ki kellett jutni
(így akarták az istenek) abból a keserű köteles-
ségből, hogy elbúcsúzzék az ajka-némult, örök
álomra szenderült szerkesztőtől.

Ajka elnémult; de lelke köztünk lesz, azok
közt, akik ő vele, ő mellette küzdöttünk, hogy
az emberi társadalomnak csak egy parányit is
használjunk.

Azt mondom bucsuszóul, amit te mondottál
egyik szép versedben kedves halottunk:

„Hegyalja bérczin süti köd terül.
Mint fájó könyű pereg a levél,
S a többiek közt szépen elvegyül.
Igy dől az ember mély sírjába le,
Hol egyenlő lesz a rabszolga s ur;
Miként a fönt vagy alatt élt levél,
Mely végtére is mind e gyűv é hull.”

De még azt is hozzá teszem, halld meg az
édes esengő szót, aminek meghallásához igazi
jogod van a tulvilágon is:

„Most már aludjál csöndesen!”

S.-a-Ujhely, 1886. aug. 29.

A húsfogyasztó szövetkezet ma egy hete
tartotta meg alakuló közgyűlését. A szövetkezi
tagok nagy számmal s élénk érdeklődéssel vettek
rész a tanácskozáson.

Ha e szövetkezet létjogosultsággal és tár-
sadmali fontos hivatással nem bírna, egyszerűen
beérnők azzal, hogy valahányszor figyelemre
méltó életjelt ad magáról, kötelességünkhöz hiven
egy-egy mozdulatának híret feljegyeznők a napi
eseményekről szóló helyi krónikába, s azután napi
rendre térnénk felette.

Mit jelent S.-a-Ujhely társadalmának ez a
legújabb megpróbálkozása? Azt, amit a többi
városok társadalmáé.

A húsmérők a szabadipar nevében az in-
dusztriát kapzsisággá változtatták; a tőke hatal-
mával hadat üzentek a fogyasztó közönség ke-
serves filléreinek; az első rendű életfeltételnek
egyik leglényegesebb czikkét, a húst, mesés
drága áron adták mikor ők mesés olcsó áron
vették; a mézáros ipart a szabad ipar nyílt
kigúnyolásával monopolizálták; a szabad iparból
czéhszelleme kapzsi foglalkozást formáltak; a túr-
telmes fogyasztó közönség erszényét mesterséges
piaczi fogásokkal kiszivattyúzták s markukba
nevetve talán kéjes örömmel osztottak meg a
fogyasztó közönség keserves napi keresményéből
kierőszakolt dús dividendákon.

Mi lett ennek a természetes következménye
mindenütt? *A verseny*. Az a fogyasztó közön-
ség utóvégre sem lehet annyira „bárgyú,” hogy
magával a végletekig paczkázni engedjen. Túr-
telme nagy, de nem végtelen. Napról-napra él
ugyan, de tovább lát a mánál, számol a jövővel
s nem lehet vak és engedelmes szolgája, aláren-
deltje egyesek önkényének, áldozata a feléje tá-
tongó mammónnak. Kaszt-rendszer nem ösmer
el *uralkodó* hatalomnak maga fölött; nem is
ösmerhet el, mert a felvilágosodás századában a
fogyasztó közönség többé nem páriaszerű osz-
tályzat.

Az értéknek és áraknak józan és igazságos
arányán sarkallik a jelen társadalomnak minden
néven nevezhető anyagi mozzanata. Midőn a
monopolizáló önkény a verseny korlátait maga
körüli nem érezvén szabadon felcsigázza az árakat:
a nép általános jólléte sorvadásnak, a közboldog-
ság súlyedésnek indul, a társadmali békétlenség
gyökeret ver a kedélyekben s kiáltó ellentétek
képződnek a jóhiszemű társadalomban a vagyon
aránytalan, igazságtalan s mesterségesen irány-
zott megosztása miatt. Az első rendű anyagi
életkellékek monopolizálása veszedelmes kísérlet
volt mindig a társadalom békéje ellen. Mert
választó falakat vont a kínálat és kereslet embe-
rei közé, amely választó falakon túl a gyönyör s
fényűzés özönlött, innen a nyomor, az inség
terjedt. Amott az egyesek luksúriája pompázott,
emitt a tömegek elszegényedése, a nyomor kór-
alakja ijesztett.

Az újabb kori nemzetgazdaszat az egyed-
áruságnak minden irányban jelenkező káros és
a társadmali nyugalomnak dekomponáló hatásait
kifejtve: tisztázta azt az elvet, hogy a társa-
dmali fejlődés biztosításának alapföltétele, a tár-
sadmali erők egyenlősítésének koeficiense a
szabadság, s az államok szabadelvű jelen törvény-
hozása széjjel törte az ipari fejlődésnek az embe-
riség súlyos terhű századaiból átörökölt rabbilin-
csét, a monopoliumot, kulcsot kovácsolt abból s
kinek-kinek kezébe adta, hogy kinyithassa azzal
a *szabadipar* műhelyét, a becsületes munkának
csarnokát.

De a csarnokot kufár szellem, kapzsiság,
mohó és az eszközökben nem válogató meggaz-
dagodási vágy, hogy undok barlanggá át ne vál-
toztathassa: egyidejűleg örködő szellemként az
előre látó törvényhozás felköltötte s oda állította
a versenyt. A verseny szelleme azután mind-
annyiszor, valahányszor annak szüksége mutatko-
zott, eszméletre ébresztette, maga mellé csopor-
tosította a zaklatott társadalmat s ha kellett
„szövetkezetté” szervezte azt.

Igy alakultak hazánkban is — például ép-
pen a húsmérők ellen, kik farsangi mulatságra
szolgáló alkalomnak kezdték tekinteni a szabad

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
VÖRÖS MÁRVÁNY

és homokkő sirkövet.

Tisztelettel

BURGER ADOLF

vállalkozó.

Sürgőnyezim:

Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

Sirkövek újabb tervezése

Jutányos áron készítenek.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A zemplénmegyei m. kir. államépítészeti hivatal területén lévő, kassa-jabloniczi és miskolcz-gerendai államúton 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892. években eszköz-
lendő kavicsszállítás biztosítása iránt a f. 1886. évi szeptember hó 20-án a m. kir. közm. és közlekedési miniszterium és a fent érintett államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján versenyárgyalás tartatik.

Felhivatnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a közm. és közlek. miniszterium segéd-hivatalainak igazgatójához vagy a fent érintett államépítészeti hivatalhoz czimezve legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap d. e. 10 órájáig nyujtsák be. A később beérkezett ajánlatok valamint általában a bármikor beérkezett táviratok figyelembe vétetni nem fognak.

Az öt pecséttel zárt ajánlatok borítékán a czimezésen felül világosan kiírandó az államépítészeti hivatal és államút neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok az építészeti hivatalnál átvehető ajánlati minta és felosztási kimutatás szerint teendők.

Az esetben, ha oly kő nemre tétetik ajánlat, mely a miniszterium által jóváhagyott, az építészeti hivatalnál kitett kömintától eltér, a szállítani kívánt kőanyagának a vállalkozó pecsétjével ellátott két mintája az ajánlathoz csatolandó s egyúttal a felosztási kimutatás 7. rovatában a termelési hely is, honnan a szállítás foganatosítandó lesz — megjelölendő.

Egy-egy utrészletre nézve csak egy ár hozható ajánlatba, mely a miniszter ur által helyben hagyott s az építészeti hivatalnál kitett mintára, vagy bár attól eltérő, de legalább is oly minőségű anyagra kell vonatkoznia.

Minden ajánlattevő az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól kezdve (8) nyolcz hétig marad ajánlatához kötve, s a már benyújtott ajánlatok többé vissza nem vehetők.

Az építészeti hivatal területén átvonuló minden egyes államutvonalra külön ajánlatok nyujtandók be.

Azon államut vonalak csupán egyes részeire vonatkozó ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Ugy az ajánlat, mint a hozzá mellékelt felosztási kimutatás szabályszerűen bélyegezendő s mindkettő ajánlattevő által aláírandó.

Az ajánlathoz a bánatpénznek az adóhivatalba, illetőleg állampénztárba történt befizetéséről kiállított nyugta csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztásban kitett mennyiség után az ajánlattevő által ígért árak összegének legalább 5%-át kell kitennie.

Készpénz vagy értékpapírok az ajánlatok mellett el nem fogadhatnak.

Azon ajánlattevőknek, kiknek ajánlatai nem fogadtattak el, bánatpénzüket az árlejtés eredménye feletti határozathozatal után fog kiadni.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal, a kincstárra nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező, a mikor az a közm. és közlek. miniszterium által elfogadtatik.

A szállítandó kavicsmennyiség átlaga a szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta és ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és köminták az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők illetve átvehetőek.

Zemplénmegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

S.-a.-Ujhelyben, 1886. évi augusztus hó 10-én

a hivatal főnöke:

Hönsch Dezső,
kir. mérnök.

Fertőtlenítésre ajánlok:

15%-os karbol tartalmu port 1 kl. 20 kr.

20%-os chlortartalmu meszet 1 kl. 25 kr.

Fertőtlenítő folyad. lakásokba 1 lit. 15 kr.

Ugyszintén raktárt tartok:

a leginkább használatban lévő és jószágukról elismert minden bel- és külföldi gyógyszer különlegességekből, illatszerekből, sebészeti kötszerek és eszközökből, valamint igen ajánlom az általam készített és jószágáról elismert indiai tyukszem balzsamot. (Egy üveg ára 35 kr.

Kincsessy Péter,

gyógyszerész S.-a.-Ujhelyt, főutca.

TK. 2808. sz.

886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Durányik András végrehajtatónak, Orosz Julianna öz. Rapcsák Jánosné végrehajtatónak, elleni 20 ft tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtatási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, a (s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró) területén lévő Sáros-Patak községében fekvő, a sáros-pataki 443. sz. tjkvben 1/3-ad részben Orosz Julianna végrehajtatást szenvedett, 1/3-ad részben Orosz János kinek neje Novák Borbála és 1/3-ad részben Orosz Zsuzsanna tulajdonos társak nevére jegyzett s az 1881. évi 156. §-a d. pontja szerint egészben árverés alá bocsátandó (937—939.) és 940. hr. sz. alatt foglalt egész hely, kert s 296. ö. i. számú háza az árverést 329 fiban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi szeptember hó 30-ik napján d. e. 10 órakor Sáros-Patak községe házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 32 ft 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak, 1886. évi jun. hó 11. napján tartott üléséből.

Rácz Kálmán,
jegyző.Hammersberg Jenő,
kir. trvszéki elnök

„MARGIT“

gyógyforrás,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelmezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétele, kevés szabad, de gazdag, félig kötött szén-savtartalma kiváló hatásának bizonyult különösen **tüdőbántalmaknál** a hol a szabadszén-sav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, sőt veszedelmes izgatástól, ellenben a félig kötött szén-sav gazdagsága a gyógyhatású alkotórészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos felvételét eszközözi. Ezen tulajdonságának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előnyét is, hogy a hol szabadszén-savtartalomban erősebb ásványvizek, mint a **seltersi, gleichenbergi, tüdőbajokban**, különösen **tüdővérzéseknél** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használtatik.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyintézeteiben, különösen a leglátogatottabb **Görbersdorfbán**, a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyeink Budapesten: **Dr. Korányi, Dr. Gebhardt, Dr. Navratil, Dr. Poór, Dr. Kétly, Dr. Barbás;** Bécsben: **Dr. Bamberger, Dr. Duschek** stb. a legjobb eredménnyel alkalmazzák a **légző-, emésztő- és húgy-szervek** általános hurutos bántalmainál.

Borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

m. k. udvari ásványviz-
szállítónál Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

FLEISCHER ÉS TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje **KASSÁN** eperjesi ut 6. szám.

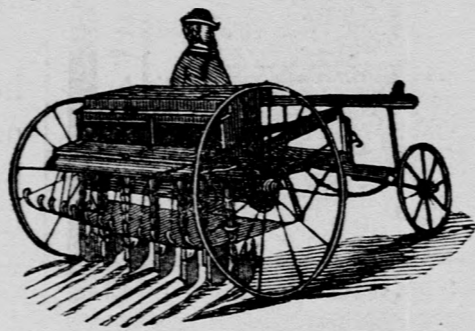
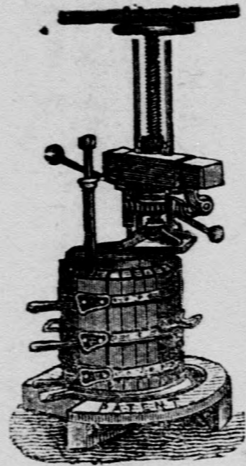
ajánl a t. gazdaközönségnek a legujabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jó hírnevű gépeit, nevezetesen:

sorvető-gépeket,
szorvavető-gépeket,
ekéket, boronákat,
hengereket, lókapákat,
tengeri morzsolókat,
olajsajtókat és olajmagpörkölőket
borsajtókat és szőlőzúzókat,
továbbá mindennemű **szivattyúkat,**
gőzgépeket és gőzkazánokat,
szeszgyár-berendezéseket.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban; megbízásokat elfogad részünkre:

KORNSTEIN IGNÁCZ urnál
S.-A.-UJHELYBEN.

Gazdasági gépeink **képes,** valamint öntődénk gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

LINKESCH SAMU özv.

vasüzlet Eperjesen

ajánlja kitűnő minőségű

krakkói cserép-kályháit

fehér és diszes színekben,

FA-, KŐSZÉN-

és

coaks fűtésre,

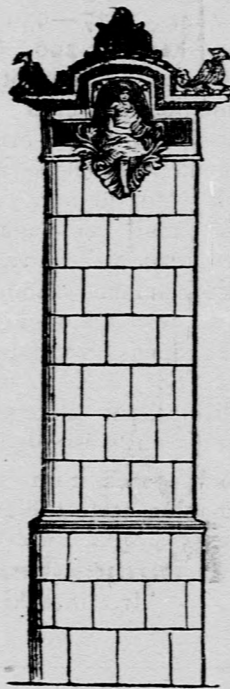
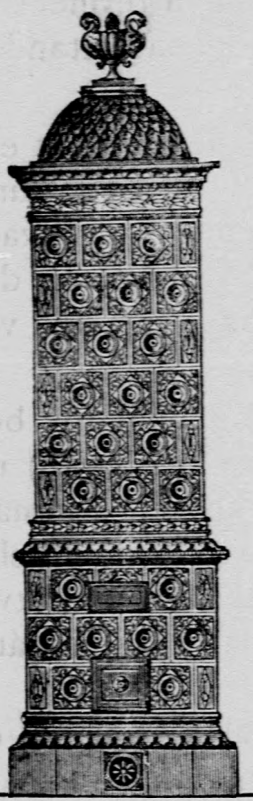
KANDALLÓKAT,

TAKARÉK-

KONYHÁKAT

bármennemű

kivitelben.

legolcsóbb árakban.

Képviseleség: Reichard M. és fia uraknál S.-a.-Ujhely.

6160. sz.

1886. k. ü.

Árlejtési hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. ügyészség részéről közhírré tétetik, miszerint egy a központi börtönben, valamint a kir. törvszék területéhez tartozó s.-a.-ujhelyi esetleg szerencsi, tokaji, királyhelmecezi, gálszécsi, nagymihályi, varannói, homonnai és sztrópkói járásbírósi fogházakban letartóztatott rabok élelmezése 1887. évi január 1-től számított egy, illetve 3 évre együttesen vagy a körülményekhez képest külön, a kir. ügyészség irodájában 1886-ik év szeptember hó 28-ik napján d. u. 3 órakor nyilvános árlejtés utján bérbe fog adatni.

Írásbeli zárt ajánlatok is elfogadtnak, melyek minden esetre az árlejtésre kitűzött óra előtt a kir. ügyészséghez bánatpénzzel beadandók lesznek.

Mindezekről a vállalkozni szándékozók értesíttetnek azon megjegyzéssel, hogy a leteendő bánatpénz 1000 frtban állapítván meg, ez összeg készpénz vagy börze folyam szerinti értékpapirokban leteendő lesz, és az árlejtési föltételek akár az ügyészi irodában, vagy a fogházfelügyelőnél bármikor megtekinthetők.

Az egy adag főtt ételnek megfelelő kenyérrel együtt az árlejtésen való kiállítás ára 16—75 krban van megállapítva.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1886. augusztus hó 19.

Liszy Ede,
kir. ügyész.

Üzlet megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a főtéren (Steiner-féle házban) ismét egy

fűszer- és vegyes-kereskedést

nyitottam, egybekötve

DOHÁNY- SZIVAR és BÉLYEG-ÁRUDÁVAL

hol is úgy a fűszer- mint a dohányneműekből a legjobb minőségűeket tartom készletben.

Továbbá értesitem a t. olvasó közönséget, hogy nálam mindennemű **fővárosi hírlapok** minden nap kaphatók.

Mielőtt vevőimnek irányomban tanosított eddigi szíves bizalmuk és pártfogásukért hálás köszönetemet nyilvánítanám, kérésem oda irányul, hogy azt számomra továbbra is tartsák fenn és én viszont ígérem, hogy nagyra becsült bizalmukat igyekezni fogok továbbra is kiérdemelni.

Maradtam kiváló tisztelettel

özv. Guttman Lipótné.

Regále bérlet.

Zemplénmegyében fekvő Kelcsei uradalomhoz tartozó hét korcsma épület italmérsi joggal folyó évi szeptember hó 15-én reggeli 10 órakor megtartandó árverés utján 3, illetőleg 6 egy-másutáni évre bérbe adatik.

50 forinttal ellátott zárt ajánlatok is az árverés megkezdéseig elfogadtnak.

A feltételek a kelcsei intézőségénél bár mikor megtekinthetők.

1—3

Urad. intézőség.

Egy gymnásiumi tanuló teljes ellátást kaphat egy tisztességes uri háznál. Tudakozódhatni e lap kiadóságánál.

Makkoltatás.

Az alólirt uradalmi erdőhivatal ezennel közhírré teszi, hogy a gróf Forgács Sándor ur óméltósága tulajdonát képező alsó-kemencei és pethő-szinyei uradalmakhoz tartozó csákányi, nádaskai, zsiri, alsó-kemencei, pethő-szinyei és bordai erdőrészekben termett tölgymakk (egyes erdőrészekben bükkmaggal vegyes) folyó 1886. évi szeptember hó elsején délelőtt 10 órakor Pethő-Szinyén az uradalmi főerdési hivatal helyiségében árverés utján a legtöbbet ígérőnek eladatni fog, mely árveréshez a venni szándékozók ezennel meghívottnak.

Pethő-Szinye, 1886. augusztus 10-én.

3—3

Az uradalmi erdőhivatal.

6420. sz.

P. 1886.

1—3

Hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár részéről a 15. számú bodrogi átmetszés kibővítése céljából Sára és Vámos-Ujfalu községekben kisajátított földterületek iránt a kártalanítási eljárás megkezdésére, határnapul 1886. évi **szeptember hó 6-ik napjának** d. e. 9 órája Sára községbe s folytatólag Vámos-Ujfalu községbe a helyszíne nére tüzetett ki.

Mely hely és időre az érdeklettek az 1881. XLI. t. cz. 46. §-a értelmében azon kijelentéssel idéztetnek, hogy elmaradásuk a kártalanítás felett érdemleges határozat hozatalát nem gátolandja s hogy a tárgyalásról való elmaradás miatt igazolásnak helye nincs.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszéknek 1886. aug. 17-én tartott üléséből.

Rác Kálmán,
jegyző.

Kolos Gyula,
h. elnök.

ipar által teremtett helyzetet, mely szerint a közönségre nap-nap mellett „Gansreisen” rendezhetnek — a húsfogyasztó szövetkezetek. Így alakult meg a „s.-a.-ujhelyi húsfogyasztó-szövetkezet is, melynek célja: a hús értéke és ára közötti arányt elviselhetőbbé tenni. Rendel-tetése: nagyban bevásárolni s lehetőleg a bevásárlási áron a tagoknak eladni. A nagyban való bevásárlás olcsó és jó árut ad a fogyasztónak; rendeltetése „olcsón jó húst adni.”

A szövetkezetnek eddig van nyolczvan tagja, tehát 4000 frt kezdeti tőke felett rendelkezik.

Mily szerény összegese ez a tőke hatalom-mal szemben, mondják sokan s biztos bukást jövendőlnék végső eredményül. Ezekkel szemben a szövetkezeteknek klasszikus példájára a rochedalei pionneerek kezdetben szerény, ma milliók felett rendelkező fogyasztási szövetkezetére hivatkozunk. Meg azután minden nagy dolognak szerény volt kezdete. Nagyra nevelte a szorgalom, becsületes igyekezet és a kitartás. E tényezőknek nyomában jár a siker.

Az alapszabályok kidolgozásával, illetve bírálatával bizottság foglalkozik, mely végleges javaslatát a mai napon fogja az érdekeltség elé terjeszteni. Azoknak beható megősmertetésével kénsni nem fogunk. Egyet azonban már mostan ajánlunk a bíráló-bizottság figyelmébe s ez az, hogy a beiratkozott részvényesnek a szövetkezetből netalán szándékolt kilépése meghatározott felmondási időhöz legyen köve.

A derék kezdeményezőknek pedig a szabad ipar nevében megkezdett, a körülmények által teljesen indokolt s mint ilyen a siker csiráját magában rejtő versenyéhez — szerencsét kívánunk.

— á — á.

Meghívás.

A s.-a.-ujhelyi polgári olvasó kör folyó 1886. évi szeptember hó 8-án délutáni 2 órakerendkívüli közgyűlést tart a kör helyiségében (Kazinczi-utca Mayer-féle ház) melyre a kör tagjai ezennel meghívhatnak.

Tárgyai:

1. Az alapszabályok módosítása.
2. Jegyző, könyvtáros és választmányi tag választása.
3. Netaláni indítványok.

A módosított alapszabályok a kör helyiségében megtekinthetők

A választmány.

Olvasó közönségünkhöz.

A „Zemplén” további szerkesztését egy bizottság veszi át, mely munka programját a következő számban fogja előterjeszteni. Alulírott ez alkalommal kötelességet teljesítek, midőn Dongó Gy. Géza urnak, aki felejtetetlen férjem betegeskedésének ideje alatt, valamint jelenleg is a „Zemplén” szellemi intézését magára vállalni s önzetlenül teljesíteni kegyeskedett, — köszönetemet nyilvánítom.

ÖZV. BORUTH FLEMÉRNÉ,
A „ZEMPLEN” KIADÓ TULAJDONOSA.

Különfélék.

(A király ő felsége) a galicziai hadgyakorlatokra való utazása alkalmával a jövő, vagyis szeptember hónap 5-ikén este hét óra után érinteni fogja városunkat is. Az udvari vonat öt percig fog időzni az állomáson. Szeptember 4-én pedig Albrecht és Vilmos főherczégek fognak átutazni. Udvari vonatuk reggeli négy óra után fog az ujhelyi vasuti állomásra berobogni. Küldöttségi tisztelgések sem Ő Felsége, sem a főherczégek által nem fogadtatnak.

(Kossuth Lajos) névpapjának előestéjén, vagyis f. hó 24-én a Csernyiczky-féle fogadó udvarhelyiségében, — mely ez alkalomból lobo-gók, és lámpionokkal izlésteljesen volt felszítve bankettet tartottak tisztelői. A banketten mintegy hatvan-hetvenen vettek részt. A nagyházkfia iránti kegyeletes megemlékezés érzelmé egy lelkes pohárköszöntőben és egy az ünnepelthez Turinba menesztett távirati üdvözlésben nyilvánult.

(Kedves vendégei lesznek) városunknak, közvetve pedig egész Hegyaljánknak a jövő hó vége táján. Jó szomszédaink a lengyelek kilátásba helyezték, hogy a világ legizletesebb venyigéjét, szüret előtti pompájában a helyszínén fogják megtekinteni, nektárját élvezni és bevásárlásokat eszközölni. Illő elfogadásuk s elszállásukról, segélyül hiva és nyerve a hegyaljai szőlősgazdákat, a helyi bizottságok már gondoskodtak. Annak idején megősmertetjük majd olvasóinkkal a lengyel-

magyar szüreti találkozásnak részletes program-ját is. Nem kételkedünk abban, hogy az előre is nagyszabásúnak ígérkező ünnepség méltó lesz multjához, az ez előtt kilencz évvel Homonna-Szirtalján lefolyt lengyel-magyar testvérkezésnek emlékezetes alkalmához; mert azoknak a kedves vendégeknek szive, mint jó testvéreké, össze do-ban, együtt érez a magyarral.

(Eljegyzés.) Buday Akos gyógyszerész f. hó 18 án váltott jegyet Fejes Ilona kisasszonnyal, Fejes István helybeli ref. lelkész és költő, kedves, szép leányával. Sok szerencsét kívánunk frigy megkötéséhez.

(Az árvasegélyző és jótékony egyesület) elnöksége a következő körlevelet bocsátotta ki: „Az alakulóban levő „S.-a.-Ujhelyi árvasegélyző és jótékony egyesület” alapszabálytervezete a belügyi nagyméltóságú miniszteriumtól a mult hó 24-én kelt 36.830. számú kegyes intézvénynyel leérkezvén; ennek tárgyalása végett van szerencsém egy azon t. cz hölgyeket és urakat, kik magukat aláírásaikkal ezen alakuló egyesület alapító vagy rendes tagjaivá avatták valamint a pártoló t. tagokat és mindazokat is, kik az egyesületnek ezután még tagjaivá lenni hajlandók, — a folyó augusztus hó 29-ik napjának, d. u. 3. órá-jára a megyeház nagytermében tartandó egyesületi közgyűlésre tisztelettel meghíni.”

(Dörgedelmes filippikát) küldöttek be szerkesztőségünkhöz, melyben a s.-a.-ujhelyi sirmas rendőri viszonyok vannak találó karrikaturákban ősmertette és korholva. A sikerült dolgozatot ez alkalommal több okból nem közöljük. Nem közöljük először azért, mert a városi tisztújítás előestéjén nem szándékunk a pártoskodás tü-zének vele táplálékot adni. De nem közöljük azért sem, mert biztos tudomásunk szerint S.-a.-Ujhely városnak rendőri szervezete alapos operációnak néz eléje. Tökéletesen elegendőnek tartjuk ha esetről-esetre, mint jelen számunkban is tesszük, a rendőri mizériákra reá mutatunk. A tekintetben pedig, hogy a „fő mogul gondtalanul pihen babérjain s nagyságának emlékein elme-rengve — ábrándozik” czikkiróval nem értünk egyet. Róma sem épült egy nap alatt! Bevárjuk türelmesen, ha felszólalásaink csakugyan siket fülekre találnak-e?

(Bűn barlangok.) Az u. n. osztályon kívüli osztályhoz tartozó, vulgó: csirkefogó és kapca-lópó betyárok ugy látszik rendőrileg szabadalmazott városrészt alkottak a vásáros bódékból. Nem ártana ezek fölött a bagoly fészkek fölött legalább olykor-olykor egy kis razziát rendezni. Legfőképpen pedig nagyon óhajtható, hogy azok a vásári bódék a közbiztosság és belrend érde-kére való tekintettel kiürítsenek. Azok a kétes, csekély díjért vagy bármi haszon kilátásából ua-gukat mindenre kész eszköznek felajánló eg-zisztenciákat munkára kell kényszeríteni; az ördög párnáját fejk alól kirántani, nem pedig a házaló koldulásra feljogosító pleh ráblával őket a kasza és kapa kerülésre patentírozni. E tárgyra egyébiránt alkalmilag még visszatérünk. Örven-denénk, ha akkor már feljegyezhetnők, hogy mos-tani felszólalásunk nem maradt siker nélkül.

(Szerb tövis kiirtása.) Zemplén vármegye közönsége 1879-ben egy szabályrendeletet alkot-tott, amelyben a közzgazdasági kalamitásnak te-kintett szerb tövis (xantium spinosum) kiirtását a községeknek szigoru kötelességévé tette. A hi-vatkozott szabályrendeletnek első pontja így szól: „a szerb tövist minden földbirtokos, bérlő és haszonbérlő tartozik a használatában lévő földterületen jú l. hó 15-i k n a p j á i g a leg-nagyobb pontossággal kiirtani birtokaránylag megveendő különbeni 2—20 frtig terjedő bírság terhe alatt”; a második pontja pedig ekként rendelkezik: „minden község a határában lévő közhelyeken, ugy mint utczákon, utakon, legel-kön stb. található szerbtövis kiirtása ugyancsak a fentebbi határnapig kö z s é g i e r ő v e l telje-sítendő, a községi előjárókon személyenkint meg-veendő s 5—25 frtig terjedő pénzbírság terhe alatt.” Nem tudjuk, hogy a közzrendészetnek eb-ben az irányában a vidék eleget tett-e kötelessé-gének; de az bizonyos dolog, hogyha a köz-pont példája után haladt, akkor Pató Pál uram flegmájába esett. Tessék felsétálni a Hecskére, vagy végig járni bármelyik mellék utcát: hát bizony a megye-székvárosában a szerb tövisnek sűrű erdeje áll. Hogyan is hangzik tisztelt városi előjáróság annak a fentebb idézett megyei szá-bályrendeletnek második pontja?

(A helybeli) „Carolina” népiskola s felsőbb leánynevelő intézetbe a beiratások szept. 2. 3. 4. vagyis csütörtökön, pénteken, s szombaton tar-tatnak.

(Tűz volt) ismét megy énkbeli Bodzás-Ujlakon folyó hó 22-én, melynek 16 lakóház és több gazdasági s melléképület esett áldozatul. A tűz a református templomtól nem messze támadt, éppen akkor, midőn a nép reggeli isteni tiszte-letre volt összegyűlve az Ur házában; honnan azonban a rémhíre kifutottak, de mint mindenütt, a hol nincsenek tűzoltók, a nép itt is fejét vesz-tette s a meglehetősen szélben, szerencsének mond-

ható, hogy a pusztító elem még nagyobb mér-veket nem öltött, melynek a ref. paplak is csak-nem áldozatul esett. Nagy csapás ez ismét, az ujlakiakra, kik a tűz által oly sűrűn látogat-tatnak. A kár több ezer frtra rug.

(Kemény Jenő) jó hírnevű fényképészünk máramarosi körutjából hazaérkezett s műtermét ujjában felszerelve megnyitotta.

(Iskolai értesítés.) Az izr. népiskolában az 1886/7-ik tanévre való beiratások augusztus hó 29. és 30-án d. e. 9—12 és d. u. 3—6 ig, 31-én csak d. u. 2—6 és szeptember 1-ső napján szin-tén d. e. és d. u. a jegyzői irodában fognak történni. Azok azonban, kik a tandij részben vagy egészen való elengedését kérelmezni akar-ják, gyermekeikkel csakis aug. 29 és 30-án jelen-hetnek meg, mivel ezen tul kérelmök figyelembe vétetni nem fog; szeptember 1-én tul pedig be-iratások egyáltalán eszközöltetni nem fognak. Az oktatás szeptember 4-én veszi kezdetét.

(A „Zempléni kaptár”) Possa község méhé-szeinek is nagyon tetszik. Jóság, czélszerűség és könnyen kezelhetőség tekintetében saját tapaszta-latai alapján „non plus ultra”-nak nevezi azt Kulya Bazil ottani néptanító. A zempléni kaptár min-denütt hódít. E dologban pedig az a legörven-detesebb jelenség, hogy a méhészet vármegyénk-ben egyre nagyobb tért foglal el a kishitúségtől s hivatalos lesz szaporítani, vagy sok helyütt éppen a hiányzó biztos jövedelmi forrást nyújtani né-pünknek. Máig is már a közzgazdaságnak figye-lemlre méltó tényezőjévé vált megyénkben. S hogy ez így van: az a megyei gazdasági egye-sület önzetlen fáradozásának eredménye s a de-rék intéző egyének érdeme.

(A sárospataki ev. ref. főiskolában) a beira-tások szept. 1—5 napján tartatnak s a tanév szept. 6-án ünnepélyesen megnyitattik. A jog a k a d é m i a i alapvizsgálatokra vonatkozó folyamodvá-nyok szept. 6—10 napjáig a dékáni hivatalhoz nyújtandók be.

(A kolozsvári iparos-egyesület) a vámhá-boru által sujtott határszéli városok czikkei és szövészetéből kiállítás rendezett. Célja a legha-zafiasabb: a vámháboru miatt Romániából kiszo-rult iparczikket Kolozsvárral, a vidékkel és az érdeklődő nagy közönséggel megősmertetni, azok-nak uj és honi piacokat szerezni, kelendőségüket előmozdítani. A kiállítás f. hó 26-án nyílt meg Kolozsvárt és tart szept. hó 6-áig bezárólag. Óhaj-tandó lévén, hogy a kiállítási tárgyak azonnal ér-tékesíttessenek, a kiállítás egyszersmind árucsar-nokul is szolgál. Hisszük, hogy városunkból s vidékünk-ről kivált kereskedőink s iparosaink közöl lesznek olyanok, akik ez alkalmoszerü kiállítást uj üzleti összeköttetések eszközzésére felhasználni, egyben pedig hazafias érzésüknek is kifejezést adni el nem mulasztják. Az oda és visszautazásra vas-uti árkedvezmény kapható.

HIVATALOS RÉSZ.

9665. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

Eluóki körlevél.

A tek. megyei bizottság tagjait f. évi szept. tember hó 14-én délelőtt 10 óraker kezdetét veendő rendes évnegyedes közgyűlésre van szerencsém tisztelettel meghívni.

Ezen évnegyedes közgyűlés kiválóbb tár-gyai lesznek:

1. A m. kir. belügyminiszterium f. évi 38179. sz. a. kelt kegyes intézvényével engedélyezett 5-ik árvaszéki ülnöki állomás választás utján való be-töltésére.

2. Törzseök Gyula volt tokaji járási szolga-bírói segéd leköszönése folytán megüresedett szol-gabírói állomás betöltése.

3. Ezen állomások betöltése folytán netán megüresedő tisztai állomások választás utján való betöltése.

4. A megye felügyelete alatt levő Kästen-baum Márton-féle hagyományos tömeget kezelő számvevőszékhez Mezőssy Menyhért tömegügyész leköszönése folytán uj tömegügyész választása.

5. A jövő évi megyei költségvetés megállapítása.

6. A megyei bizottság f. évi július hó 29-én tartott közgyűlésének 299. sz. a. kelt határozata alapján bemutatott alispáni előterjesztés az iránt: hajlandó-e a megye közönsége a megyei tisztí, segéd- és kezelő személyzet nyugdíjalapjának lé-tesítése és megalkotásához szükségelt s hat éven át 1%-ot tevő pótdadó megszavazásával hozzájárulni?

7. Szatmármegye közönségének a közműve-lődési célokra megszavazott 1%-os pótdadó tár-gyában kelt átirata folytán határozattal kirendelt küldöttség jelentése.

8. Egyébb a közgyűlés hatáskörébe tartozó ügyek tárgyalása.

A fentebbi tisztai állomásokra pályázni kívá-nók szabályszerűen felszerelt kérvényeiket megyei főispán ömeltőségéhez a választás napjáig benyujt-hatják.

Egyidejűleg van szerencsém a megyei állandó választmány t. tagjait f. évi szeptember hó 10-én és következő napjain délelőtt 9 órakor a közgyűlési tárgyak előkészítése céljából a megyeháza kis termében tartandó állandó választmányi ülésre tisztelettel meghívni.

Végül értesitem a tek. megyei bizottságot, hogy a megyei jövő 1887. évi költségvetés az 1886. XXII. t. cz. 17. §-a értelmében a megyei levéltárban f. évi augusztus hó 30-ától 15 napi közszemlére kitétetett.

S.-a.-Ujhely 1886. augusztus hó 28.

Matolai Etela,
alispán.

Értesítés és felhívás

Tóth János méhészeti vándortanító folyó évi szeptember hó 3-án Velejtén, 24-én Sárospatakon, 26-án Berettón fogja előadásait megtartani. — Midőn a t. cz. tanító urakat és ezen ügy iránt érdeklődő egyéneket erről értesíteném, egyszerűs mind felhívom, hogy a jelen előadásokon minél többen megjelenni sziveskedjenek.

S.-a.-Ujhely, 1886. augusztus hó 24.

Nemes Lajos,
kir. tan. s tanfelügyelő.

38506. szám. IV. M. kir. belügyminiszterium.

Körrendelet.

(Vége)

A 86. §. szerint a községi előjárók plenei kárkereset megindításáról a bíróság a felettes közigazgatási hatóságot értesíteni tartozván, az illető hatóságnak köteletségében állandó egyfelől, ha a kárkeresetek a törvényhatóság vagy a községnek érdekében indítottak, azoknak gyors letárgyalatását és sikerét lehetőleg előmozdítani, másrészt pedig ha magánosok érdekében léptek folyamatba, s oly körülmények forognának fenn, hogy az illető előjáró az állam, a törvényhatóság és a község irányában is elszámolással tartozik, azt vajjon az elszámolás folytán az illető előjáró ellen az említettek részéről nem állana-e fenn valamely követelés, azonnal vizsgálat tárgyává tenni s a felmerülhető ily nemű követeléseknek érvényesítése végett az intézkedéseket kellő időben eszközölni.

Ellenben netáni alaptalan zaklatások esetében a megye közönségének feladata leendő arról gondoskodni, hogy az ily zaklatásoknak kitétt községi előjáró a védelmi eszközök minél könnyebb megszerzésében megtehetően gyámoltassék.

A 105. §. rendelkezésére való tekintettel a megye közönségét felhívom, hogy azon törvényhatósági s rendezett tanácsu városi közegekre, kik rendbüntetések alkalmazására feljogosítvák, oly irányban hasson, hogy azok a rendbüntetéseket minden hatalmi visszaélés nélkül az igazságosság és méltányosság követelményeinek megfelelő lelkiismeretességgel s csak a való szükség esetén alkalmazzák, ha pedig alkalmazandónak találták, azonnal és erélyesen hajtsák végre, hogy a közszolgálat érdekeinek megóvására szolgáló ezen újabb eszköznek kellő foganatja lehessen.

Egyszersmind ellenőrizze azt, hogy a rendbüntetések befolyó pénzek, melyeket a behajtók 24 óra alatt tartoznak beszolgáltatni, a község jegyzői nyugdíjalap javára pontosan beruháztassanak.

Azon szabályrendelet, melylyel a fegyelmi ügyekben megjelenni s vallomást tenni vonakodó tanúk ellenében a kényszerítő rendszabályok és a tanúk meghiteltetése esetében követendő eljárás megállapítottatik, a megye közönségének a közigy. fegyelmi törvény végrehajtása iránt kibocsátott rendelettel küldetik meg.

A törvénynek a községi háztartásról szóló fejezete a 115., 116. és 117. §§-okban a törvényhatóság hatáskörét a községek anyagi érdekeinek felügyelete tekintetében annyira kiterjesztette, hogy míg egyrészt elégséges módot nyújtott arra, miszerint a községi háztartásban a kellő rend a község vagyonának s jogainak épségben maradása s általában a község anyagi érdekeinek károsodások elleni megóvása a község ezen belügyi intézőinek véletlen vagy szándékos mulasztása daczára is biztosítottassék, addig másrészt azon esetre, ha a községnek érdekei kárt szenvednének, az ez iránti felelősség sulyát jó részben a felügyelet és ellenőrzés gyakorlására hivatott és kötelezett, s arra hatályos eszközökkel fel is ruházott felettes hatóságra hárította át.

Ennélfogva felhívom a megye közönségét, hogy valamint általában a törvény által, úgy különösen a 115., 116. és 117. §§-okban rendelkezésre adott eszközöknek kellő időben és hatályos alkalmazását multhatatlan köteletségének ismerje s a siker biztosítása végett célszerűen intézkedjék.

A mi a 117. §-nak rendelkezését illeti, erre nézve szükségesnek találtam a megye közönségét figyelmeztetni arra, hogy az alispán midőn a zárlatot elrendelte, intézkedését a törvényhatósági bizottság legközelebbi közgyűlésének tartozandó bejelenteni, s a közgyűlésnek módjában állandó még netán szükséges további intézkedéseket eszközölni. Az alispánnak a zárlat alá helyezés iránti intézkedése rendkívüli szükség kívánta sürgősség

esetén azonnal végrehajtható, a belügyminiszterhez való felfolyamodás birtokon kívül fennhagyatván, különben a fellebbezésnek rendszerint birtokon belül van helye.

A községek anyagi ügyeinek rendben folyását főképen biztosítandja az, ha a községek költségvetéseiket a törvény által megállapított időben és módon készítik el és terjesztik törvényhatósági jóváhagyás alá.

Az eddigi tapasztalatok szerint oly esetek is fordultak elő, hogy némely községekből a költségvetések akkor kerültek a község vagy legalább a törvényhatóság tárgyalása alá, midőn az évek, melyekre a költségvetések szóltak már régebben elmúltak, s midőn ama költségvetéseknek a község háztartásának rendjére s irányára kiható gyakorlati célja és haszna már alig lehetett.

Hogy az ily állapot ott, a hol az még eddig is netán fennállana mielőbb megszűnjék, felhívom a megye közönségét, hogy arról, vajjon mely községeknek mely évbéli költségvetése nem lett még mindez ideig a törvényhatóság tárgyalása alá felterjesztve tudomást szerezzen, s az illető költségvetéseknek mielőbbi beterjesztését szigoruan rendelje el és ellenőrizze; hozzám pedig legkésőbb 1877. márczius hó végéig arról szóló kimutatást terjesszen fel, hogy mely községek, mely évbéli költségvetéseikkel és mi okból vannak még hátralékban.

A jövőre való tekintettel pedig elrendelem, hogy a megye közönsége ide minden év június havának végéig általános jelentést tegyen az iránt, vajjon van-e minden községnek törvényhatóságilag megerősített költségvetése az illető évre és legalább a község által megvizsgált számadása az azt közvetlen megelőző évről, mely községek azok, melyek netán költségvetéseiket és az előző év számadásait még a törvényhatósághoz fel nem terjesztették s azok ellenében mily intézkedések vétettek foganatba?

A mi különösen a községi számadásokat, mint a községi vagyonkezelés ellenőrzésének egyik eszközét illeti, ezekre nézve a törvény 142. §-ában oly intézkedés van feltéve, mely egyrészt arra nyújt módot, hogy a számadásoknak a község általi megvizsgálásánál oly tényező működhessék közre, melynek közreműködése egyfelől az illető személyi és anyagi érdekeltsege hiányánál, másfelől magasabb értelmi fokozatánál fogva a számadások vizsgálatának csupán a közérdeket szem előtt tartó, a részrehajlástól minél mentebb és minél behatóbb eszközölése iránt nagyobb biztosságot ígér; másrészt pedig a törvényhatóságnak az önkormányzati tevékenységnek üdvös irányban való kifejtésére nyit újabb teret.

A megye közönségének feladatát képezendi azt eszközölni: hogy azon egyének, kik a községek számadásainak vizsgálatánál a helyszínen elnöklés által részt veendének, habár a községgel érdekközösségben nem is állhatnak, mégis lehetőleg olyanok legyenek, a kik az illető községbeli viszonyokkal ismerősek.

Nem kételkedem, hogy habár az illetők ténykedése díjazással nem is járandó, a megye közönsége, valamint a törvényhatósági bizottság tagjai között, úgy általában a megye értelmisége körében, elég számban találandó oly hazafias szellemű és a közügynek szolgálni kész férfiakat, kik a törvény által követelt feladat teljesítésére készségesen s a szükséges egyszerűséggel vállalkozandnak.

A 140. §. rendelkezése szerint a pénztárkezelés és számvitel módjának megállapítására általán adandó irányelveket a megye közönsége külön rendeletben fogja mielőbb venni.

Berekesztésül azon várakozásomnak adok kifejezést, hogy a törvényhatóság teljes buzgalommal mindent elkövetend saját hatáskörében arra nézve, hogy mindazon intencziók, melyek a törvényhozást ezen törvény megalkotásában vezették, érvényre emelkedjenek; mert csakis a törvényben foglalt rendelkezéseknek lelkiismeretes és pontos alkalmazása mellett lesznek a községek, az önkormányzati és állami közigazgatási szervezet ezen nagyfontosságú alapelemei, képesítve arra, hogy úgy is mint saját ügyekben önrendelkezési joggal bíró testületek, úgy is mint az állami közigazgatás oly sok fontos teendőinek közvetítői és végrehajtói, a reájuk váró s következményeikben anynyi irányban nagy jelentőségű feladatoknak a kívánt eredménynyel megfeleljenek s legyenek legelső vonalban eszközölői állami életünk felvirágzásának és megizmosodásának. Budapest, 1886. július 8. Tisza, s. k.

A jelen szám szerkesztéséért felelős:

FARKAS BERTALAN főmunkatárs.

Kiadó tulajdonos: Üzv. Boruth Elemérné.

Hirdetmények.

185. sz. v. k. 1886.

Arverési hirdetmény.

Alólírott kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy Mochnáts Iván és társai palotai lakosoknak Schönfeld Sia és

Schönfeld Bízog palotai lakosok elleni 129 frt 60 kr. tőke s törvényes jár. erejéig a homonnai ktr. járásbíróóság által 1711/1884. sz. a. elrendelt kielégítési végrehajtási ügyben 1884. évi szeptember 26-án, Palotán, alperesek lakásán bíróság lefoglalt 313 frt 70 krra becsült szarvasmarhák, méhek, házbutorok és ágyneműekből álló ingóságok a homonnai kir. bíróságnak 1778/1886. számú végzése következtében 1886. évi szeptember hó 6-ik napján d. e. 10 órakor Palotán, Schönfeld Sia és társa lakásán bírói árverés útján készpénz fizetés mellett elfognak adni.

Kelt Homonnán, 1886. augusztus 26.

Demechky József,
bir. végrehajtó.

Tk. 2504.
1886.

Arverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíróóság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein Sámuel végrehajthatónak Hungerleider Berko végrehajtást szenvedo elleni 900 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbíróóság) területén levő Krasznibrod kézsége és határában fekvő, a krasznibrodói 55. sz. tjkvben A. I. 1-16. sorsz. alatt foglalt Hungerleider Berko tulajdonát képezett, azonban a végrehajtási jog feljegyzése után Hungerleider Márkus tulajdonául ártirt 1/3 volt urbéri kültelekre, valamint a Krasznibrodói 67. sz. tjkvben A. I. sorszám 237. hr. sz. alatt foglalt belsőségből s azon levő 56. s 57. ö. i. sz. házakból felelőrszben Hungerleider Berkot illetett s a végrehajtási jog feljegyzése után Hungerleider Márkus tulajdonául ártirt jutaléka az utóajánlatot tevő által felajánlott 222 frt 20 krban ezennel megállapított kikiáltási árban az újabb árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi szeptember hó 28-ik napján délelőtti 9 órakor Krasznibrod községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-kát vagyis 134 frt 50 kr., készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóságnál 1886. évi aug. hó 2. napján.

Cseley,
kir. jbiró.

Makkoltatás.

Benczúr Emil ur mogyoróskai, remenyei, detriki és t.-bisztrai tágas épületekkel és egészséges ivóvízzel bőven ellátott erdősegeiben mintegy

4-500 drb öreg sertés

kihizálására elégséges

BIKK-MAKK

f. év szeptember hó 15-kén d. u. 2 órakor árverés útján el fog adni.

Személyes útbaigazítással és levélbéli felvilágosítással készségesen szolgál

az uradalmi erdősz **Mogyoróskán,**
posta: Fekete-Patak.

Koós-, jelenleg Reichard Dávid-féle

valódi csemege szőlő

kilószámra naponkint kapható

SAFIR MÁRKUSZ

fűszer- és rövidáru kereskedésében a megyeházzal szemben.

Maktermés.

Kelcsei birtokon, közel Varannóhoz, 2000 holdas tölgy- és bükkmakk termés eladó. Felvilágosítással szolgál az uradalmi intézőség.

1-3

A néhai Krick Ferdinand hagyatékához tartozó különféle új és javított kocsik f. évi szeptember hó 1-én Kassán a Szepsi ut 2-ik sz. házban lévő rakárban önkéntes árverés útján eladatik.

Egyidejűleg van szerencsém a megyei állandó választmány t. tagjait f. évi szeptember hó 10-én és következő napjain délelőtt 9 órákor a közgyűlési tárgyak előkészítése céljából a megyeháza kis termében tartandó állandó választmányi ülésekre tisztelettel meghívni.

Végül értesitem a tek. megyei bizottságot, hogy a megyei jövő 1887. évi költségvetés az 1886. XXII. t. cz. 17. §-a értelmében a megyei levéltárban f. évi augusztus hó 30-ától 15 napi közzemlére kitétetett.

S. a. Ujhely 1886. augusztus hó 28.

Matolai Etela,
alispán.

Értesítés és felhívás

Tóth János méhészeti vándortanító folyó évi szeptember hó 3-án Velejtén, 24-én Sárospatakon, 26-án Berettőn fogja előadásait megtartani. — Midőn a t. cz. tanító urakat és ezen ügy iránt érdeklődő egyénekertől értesíteném, egyszerűsmind felhívom, hogy a jelen előadásokon minél többen megjelenni sziveskedjenek.

S. a. Ujhely, 1886. augusztus hó 24.

Nemes Lajos,
kir. tan. s tanfelügyelő.

38506. szám. IV. M. kir. belügyminiszterium.

Körrendelet.

(Vége)

A 86. §. szerint a községi előjárók jeleni kárkereset megindításáról a bíróság a felettes közigazgatási hatóságot értesíteni tartozván, az illető hatóságnak köteletségében állandó egyfelől, ha a kárkeresetek a törvényhatóság vagy a községnek érdekében indítottak, azoknak gyors letárgyaltatását és sikerét lehetőleg előmozdítani, másrészt pedig ha magánosok érdekében léptek folyamatba, s oly körülmények forognának fenn, hogy az illető előjáró az állam, a törvényhatóság és a község irányában is elszámolással tartozik, azt vajjon az elszámolás folytán az illető előjáró ellen az említettek részéről nem állana-e fenn valamely követelés, azonnal vizsgálat tárgyává tenni s a felmerülhető ily nemű követeléseknek érvényesítése végett az intézkedéseket kellő időben eszközölni.

Ellenben netáni alaptalan zaklatások esetében a megye közönségének feladata leendő arról gondoskodni, hogy az ily zaklatásoknak kitétt községi előjáró a védelmi eszközök minél könnyebb megszerzésében megfelelően gyámoltassék.

A 105. §. rendelkezésére való tekintettel a megye közönségét felhívom, hogy azon törvényhatósági s rendezett tanácsú városi községekre, kik rendbüntetések alkalmazására feljogosítottak, oly irányban hasson, hogy azok a rendbüntetéseket minden hatalmi visszaélés nélkül az igazságosság és méltányosság követelményeinek megfelelő lelkiismeretességgel s csak a való szükség esetén alkalmazzák, ha pedig alkalmazandónak találtak, azonnal és erélyesen hajtsák végre, hogy a közszolgálat érdekeinek megóvására szolgáló ezen újabb eszköznek kellő fogantatja lehessen.

Egyszerűsmind ellenőrizze azt, hogy a rendbüntetések befolyó pénzek, melyeket a behajtók 24 óra alatt tartoznak beszolgáltatni, a község jegyzői nyugdíjalap javára pontosan beruháztassanak.

Azon szabályrendelet, melylyel a fegyelmi ügyekben megjelenni s vallomást tenni vonakodó tanúk ellenében a kényszerítő rendszabályok és a tanúk meghitteltetése esetében követendő eljárás megállapítottatik, a megye közönségének a közig. fegyelmi törvény végrehajtása iránt kibocsátott rendelettel küldetik meg.

A törvénynek a községi háztartásról szóló fejezete a 115., 116. és 117. §§-okban a törvényhatóság hatáskörét a községek anyagi érdekeinek felügyelete tekintetében annyira kiterjesztette, hogy míg egyrészt elégséges módot nyújtott arra, miszerint a községi háztartásnak a kellő rend a község vagyonának s jogainak épségben maradása s általában a község anyagi érdekeinek károsodások elleni megóvása a község ezen belügyi intézőinek véletlen vagy szándékos mulasztása daczára is biztosítottassék, addig másrészt azon esetre, ha a községnek érdekei kárt szenvednének, az ez iránti felelősség sulyát jó részben a felügyelet és ellenőrzés gyakorlására hivatott és kötelezett, s arra hatályos eszközökkel fel is ruházott felettes hatóságra hárította át.

Ennélfogva felhívom a megye közönségét, hogy valamint általában a törvény által, úgy különösen a 115., 116. és 117. §§-okban rendelkezésre adott eszközöknek kellő időben és hatályos alkalmazását multhatatlan köteletségének ismerje s a siker biztosítása végett célszerűen intézkedjék.

A mi a 117. §-nak rendelkezését illeti, erre nézve szükségesnek találtam a megye közönségét figyelmeztetni arra, hogy az alispán midőn a zárlatot elrendelte, intézkedését a törvényhatósági bizottság legközelebbi közgyűlésének tartozandó bejelenteni, s a közgyűlésnek módjában állandó még netán szükséges további intézkedéseket eszközölni. Az alispánnak a zárlat alá helyezés iránti intézkedése rendkívüli szükség kívánta sürgősség

esetén azonnal végrehajtható, a belügyminiszterhez való felfolyamodás birtokon kívül fennhagyatván, különben a fellebbezésnek rendszerint birtokon belül van helye.

A községek anyagi ügyeinek rendben folyását főképen biztosítandja az, ha a községek költségvetéseiket a törvény által megállapított időben és módon készítik el és terjesztik törvényhatósági jóváhagyás alá.

Az eddigi tapasztalatok szerint oly esetek is fordultak elő, hogy némely községekből a költségvetések akkor kerültek a község vagy legalább a törvényhatóság tárgyalása alá, midőn az évek, melyekre a költségvetések szóltak már régebben elmúltak, s midőn ama költségvetéseknek a község háztartásának rendjére s irányára kiható gyakorlati célja és haszna már alig lehetett.

Hogy az ily állapot ott, a hol az még eddig is netán fennállana mielőbb megszünjék, felhívom a megye közönségét, hogy arról, vajjon mely községeknek mely évbéli költségvetése nem lett még mindez ideig a törvényhatóság tárgyalása alá felterjesztve tudomást szerezzen, s az illető költségvetéseknek mielőbbi beterjesztését szigorúan rendelje el és ellenőrizze; hozzám pedig legkésőbb 1877. márczius hó végéig arról szóló kimutatást terjesszen fel, hogy mely községek, mely évbéli költségvetésekkel és mi okból vannak még hátralékban.

A jövőre való tekintettel pedig elrendelem, hogy a megye közönsége ide minden év június havának végéig általános jelentést tegyen az iránt, vajjon van-e minden községnek törvényhatóságiilag megerősített költségvetése az illető évre és legalább a község által megvizsgált számadása az azt közvetlen megelőző évről, mely községek azok, melyek netán költségvetéseiket és az előző év számadásait még a törvényhatósághoz fel nem terjesztették s azok ellenében mily intézkedések vétettek foganatba?

A mi különösen a községi számadásokat, mint a községi vagyonkezelés ellenőrzésének egyik eszközét illeti, ezekre nézve a törvény 142. §-ában oly intézkedés van feltéve, mely egyrészt arra nyújt módot, hogy a számadásoknak a község általi megvizsgálásánál oly tényező működhessék közre, melynek közreműködése egyfelől az illető személyi és anyagi érdekeltisége hiányánál, másfelől magasabb értelmi fokozatánál fogva a számadások vizsgálatának csupán a közérdeket szem előtt tartó, a részrehajlástól minél mentebb és minél behatóbb eszközölése iránt nagyobb biztosságot ígér; másrészt pedig a törvényhatóságnak az önkormányzati tevékenységnek üdvös irányban való kifejtésére nyit újabb teret.

A megye közönségének feladatát képezendi azt eszközölni: hogy azon egyének, kik a községek számadásainak vizsgálatánál a helyszínen elnöklés által részt veendének, habár a községgel érdekközösségben nem is állhatnak, mégis lehetőleg olyanok legyenek, a kik az illető községbeli viszonyokkal ismerősek.

Nem kételkedem, hogy habár az illetők ténykedése díjazással nem is járand, a megye közönsége, valamint a törvényhatósági bizottság tagjai között, úgy általában a megye értelmisége körében, elég számban találandó oly hazafias szellemű és a közügynek szolgálni kész férfiakat, kik a törvény által követelt feladat teljesítésére készségesen s a szükséges egyszerűséggel vállalkozandnak.

A 140. §. rendelkezése szerint a pénztárkezelés és számvitel módjának megállapítására általán adandó irányelveket a megye közönsége külön rendeletben fogja mielőbb venni.

Berekesztésül azon várákosomnak adok kifejezést, hogy a törvényhatóság teljes buzgalommal mindent elkövetend saját hatáskörében arra nézve, hogy mindazon intencziók, melyek a törvényhozást ezen törvény megalkotásában vezették, érvényre emelkedjenek; mert csakis a törvényben foglalt rendelkezéseknek lelkiismeretes és pontos alkalmazása mellett lesznek a községek, az önkormányzati és állami közigazgatási szervezet ezen nagyfontosságú alapelemei, képesítve arra, hogy úgy is mint saját ügyeikben önrendelkezési joggal bíró testületek, úgy is mint az állami közigazgatás oly sok fontos teendőinek közvetítői és végrehajtói, a reájuk váró s következményeikben anynyi irányban nagy jelentőségű feladatoknak a kívánt eredménnyel megfeleljenek s legyenek legelső vonalban eszközözli állami életünk felvirágzásának és megizmosodásának. Budapest, 1886. július 8. Tisza, s. k.

A jelen szám szerkesztéséért felelős:

FARKAS BERTALAN főmunkatárs.

Kiadó tulajdonos: Özv. Boruth Elemérné.

Hirdetmények.

185. sz. v. k. 1886.

Arverési hirdetés.

Alólírott kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy Mochnáts Iván és társai palotai lakosoknak Schönfeld Sia és

Schönfeld Bizig palotai lakosok elleni 129 frt 60 kr. tőke s törvényes jár. erejéig a homonnai ktr. járásbírósg által 1711/1884. sz. a. elrendelt kielégítési végrehajtási ügyben 1884. évi szeptember 26-án, Palotán, alperesek lakásán bíróság lefoglalt 313 frt 70 krra becsült szarvasmarhák, méhek, háziutórok és ágyművekből álló ingóságok a homonnai kir. jbrósgágnak 1778/1886. számu végzése következtében 1886. évi szeptember hó 6-ik napján d. e. 10 órákor Palotán, Schönfeld Sia és társa lakásán bírói árverés útján készpénz fizetés mellett elfognak adatni:

Kelt Homonnán, 1886. augusztus 26.

Demezky József,
bir. végrehajtó.

Tk. 2504.
1886.

Arverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbírósg mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Klein Sámuel végrehajthatónak Hungerleider Berko végrehajtást szenvedo elleni 900 frt tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a s. a. ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbírósg) területén levő Krasznibrod kézsége és határában fekvő, a krasznibrodí 55. sz. tjkvben A. I. 1-16. sorsz. alatt foglalt Hungerleider Berko tulajdonát képezett, azonban a végrehajtási jog feljegyzése után Hungerleider Márkus tulajdonául ártirt 1/3 volt urbéri kültelekre, valamint a Krasznibrodí 67. sz. tjkvben A. I. sorszám 237. hr. sz. alatt foglalt belsősgéből s azon levő 56. s 57. ö. i. sz. házakból felerészben Hungerleider Berkot illetett s a végrehajtási jog feljegyzése után Hungerleider Márkus tulajdonául ártirt jutaléka az utóajánlatot tevő által felajánlott 222 frt 20 krban ezennel megállapított kikiáltási árban az újabb árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi szeptember hó 28-ik napján délelőtti 9 órákor Krasznibrod községe házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10%-kát vagyis 134 frt 50 kr., készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál 1886. évi aug. hó 2. napján.

Cseley,
kir. jbró.

Makkoltatás.

Benczúr Emil ur mogyoróskai, remenyei, detriki és t.-bisztrai tágas épületekkel és egészséges ivóvízzel bőven ellátott erdősegeiben mintegy

4-500 drb öreg sertés

kizhizálására elégséges

BIKK-MAKK

f. év szeptember hó 15-kén d. u. 2 órákor árverés útján el fog adatni.

Személyes útbaigazítással és levélbeli felvilágosítással készségesen szolgál

az uradalmi erdősz **Mogyoróskán,**
posta: Fekete-Patak.

Koós-, jelenleg Reichard Dávid-féle

valódi csemege szőlő

kilószámra naponként kapható

SAFIR MÁRKUSZ

fűszer- és rövidáru kereskedésében a megyeházzal szemben.

Makktermés.

Kelcsei birtokon, közel Varrannóhoz, 2000 holdas tölgy- és bükkmakk termés eladó. Felvilágosítással szolgál az uradalmi intézőség.

1-3

A néhai Krick Ferdinand hagyatékához tartozó különféle új és javított kocsik f. évi szeptember hó 1-én Kassán a Szepsi ut 2-ik sz. házban lévő rakárban önkéntes árverés útján eladatnak.